

stande, der beskaffes, fra den ene Haand paa den anden; kan man uden længt Barsel for andre Told-Afgifterne betydeligt, thi forinden den kommende Tid er Faren for Told forbi, men der er en Omfattning af en anden Natur, hvor hele Virksomheden tager en længere Tid, og hvor der kræves en ganske anden Hensynstagen, og det er den Omfattning, som i Almindelighed kaldes fabriksdrivende Industrie. Naar man her pludseligt og voldsomt vil forandre de Betingelser, hvorunder denne Industrie er bleven til, og hvorunder vedkommende Fabrikanter leve, saa vil man gjøre Fabrikernes Liv umuligt. Det gaar dermed som med en enkelt Mand. Dersom man paa een Gang giver en Mand stærk Gift, dør han strax, men værner man ham i en Aarrække til draabevist at tage Giften, saa har man seet Exempler paa, at Giften kan tages i en stor Dosis, uden at Vedkommende dør deraf. Saaledes gaar det ogsaa her. Vi kunne gaae til Frihandelen som til et Endemaal, men kun gradvist igiennem en Række af Aar. Vi maae naae dertil, at Beskatningen saavel paa indførte som paa udførte Gjenstande enten er ganske bortfalden, eller vi, hvad der er fornuftigere, kunne betegne det, som man, uden Fare for Svig, med Lethed kan opkræve, som en simpel Skat, men, for at naae derhen, bevæge man sig ikke ved et Spring, men bevæge man sig gradvist ad en Stige. Det have vi gjort i alle andre lignende Forhold, og der ligger en dyb folkelig Moral i at vedblive at gjøre det. Man skal ikke let gribe ind i den Art Forhold, man skal være fattet paa at betale for hvad man faaer, og i alt Fald i Tid give den Erstatning, som man ikke kan give i en Pengesum. Det er Hovedseilen ved denne Lov, at den ikke har taget Hensyn af den Art, men disse Hensyn kunne endnu tages, uden i mindste Naade at fordærve Loven. Jeg har den Overbeviisning, at der vil blive nedsat et Udvalg i denne Sag, thi den er for vigtig til at behandles paa anden Naade, og jeg har da ligeledes den fulde Overbeviisning, at det Udvalg, som vil blive nedsat, vil foranledige, at Vedkommende, der ere meest indviiede og interesserede i de forskjellige Sag, indtræde i Udvalgets Midte og raadslaae med det. Vi

skulle være yderst forsigtige i dette Tilfælde, thi det er ikke alene vore egne Sager, vi behandle, men vi behandle ogsaa Sager, som angaae Fremmede, angaae Befolkningen udenfor vort nærværende Omraade. Jeg vil henlede Opmærksomheden paa en underlig Modsigelse, som ogsaa viser, at man i denne Sag ikke skal forhaste sig. Der staaer i Lovens Motiver, at paa Grændsen af Holsteen er Indsmuglingen af Sukker mellem 2 a 3 Millioner Pund; forsaavidt jeg har forstaaet dette, er det under den lavere Toldsat, som nu bestaaer (Stemmer: Nei, under den høiere, Finantsministeren: Under 6 Rbd. 64 Sk.), ja, det være nu under den ene eller anden Toldsat, saa er der altsaa for Diebliffet en Indsmugling af 2 a 3 Millioner Pund. Vilde det nu ikke være fordeeltigere, førend man hengav sig til Troen paa Muligheden af at forhindre dette Smugleri, at vinde en større Erfaring i saa Henseende, saa at man under de nye Toldsatser, man vil indføre, kom til Overbeviisning, om der virkelig smugles eller ikke? Og hvorledes kommer man til denne Erfaring? Man kommer kun til den derved, at man indenfor den yderste, maastee uforvarselige, Grændse holder en anden Controlleringsgrændse, hvor man er istand til at undersøge, hvad der er foregaaet ved den første. Vi maae nemlig ikke glemme, at paa enhver Grændse, og navnlig paa en Grændse som den nærværende, og under nærværende Forhold, indtræder der snart en Forstaaelse mellem Befolkningen og Smuglerne, hvor Smugleriet ikke gaar ud over dem, der ere de nærmeste ved Haanden, men over det hele bagved liggende Land. Vi skyldes os selv, og Finantsministeren skylder os at søge Midler, hvorved en saa farlig Tilstand kan afdrages, som han selv antyder og erkender, at der er tilstede. En nylig dannet Toldgrændse med en Befolkning, der er i en halv oprørsk Tilstand, er ikke stiftet til at give fornøden Sikkerhed, og med al den Tillid, man kan sætte til Finantsministerens Ord, om det dybe Kjendskab, han har til de Bestillingsmænd, hvoraf han nu benytter sig, har jeg dog den fulde Overbeviisning, at han kan tage fejl; jeg har seet store Feiltagelser her i Landet af høitbetroede Bestillingsmænd (Katter).